

heden paa denne Sag i det Haab, at mulig Commissionens høitærede Formand, som er her tilstede i aften, vil give nogen Oplysning om det Standpunkt, hvorpaa Sagen for Diebliffet staaer.

Hofensørn: Jeg har udbedet mig Ordet i Anledning af den ærede Justitsministers Ytringer angaaende Directeurpladserne ved de forskjellige Straffeanstalter. Det forekommer mig, at vi i ingen Henseende lægge den ærede Justitsminister den mindste Hindring i veien, naar han anseer det nødvendigt til Statsjensstens Lørdag, da at ansætte Directurer ved de forskjellige Straffeanstalter rundt omkring i Landet. Vi have ikke i mindste Maaade forlangt, at den ærede Justitsminister skulde bruge nogen som helst Deel af Assistance summen til de forskjellige Directeurposter, som for Diebliffet ere beklædte af Mænd med kongelig Ansættelse; vi have aldeles ladet disse Directurer staae, som de staae, som en Følge af, at de ere kongelig ansatte Embedsmænd. Vi have som sagt ikke forlangt, at der i mindste Maaade skulde finde noget Afdrag Sted i Assistance summen. Derimod have vi foreslaaet, at de 300 Rbd., der ere begjærede til Directeurposten i Viborg, ikke skulde bevilges. Udvalget er, saavidt jeg har forstaaet det, gaaet ud fra, at det ikke paa nogen Maaade vil foreskrive den høitærede Minister, som han skal have Directurer eller ikke; men det, vi finde, er, at naar efterhaanden Embederne blive ledige, er det ikke nødvendigt, at der bevilges nogen særegen Gage dertil. Dersom den høitærede Justitsminister vil beholde disse Poster, saa mene vi navnlig, at der findes Mænd omkring i Landet, der ville være villige til at overtage dem, uden at lønnes derfor, og tillige være villige til at underkaste sig den fornødne Lydighed og Respect for de Ordre, der komme fra Regjeringen til dem. Men skulde den høitærede Justitsminister finde nogen Bæmskelig ved at finde saadanne Mænd, saa mene vi tillige, at den Assistance sum, der er bevilget til Straffeanstalterne, nemlig 61,000 Rbd. i Forening med det Beløb, der beregnes efter Sæd-tillæg, nemlig $\frac{2}{3}$ af Summen, vil være tilstrækkeligt til, at Ministeriet, dersom det vil, ogsaa

deraf kan tage det Fornødne til at honorere Directurerne med omkring ved de forskjellige Straffeanstalter. Vi sige ikke, at det er nogen Pligt for Ministeriet; thi i saa Tilfælde havde vi stillet os anderledes; vi havde da gjort det Forlangende, at hvis Directeurposterne ved Christianshavn, Viborg, Odense og Horsens Straffeanstalter bibeholdes, skulde der dertil afsendes et passende Beløb i Assistance summen. Dette have vi ikke gjort og ikke villet gjøre, fordi vi have erkjendt, at det var Poster, som være vigtige, og have derfor ikke villet røkke derved. Vi gaae ud fra den Forudsætning — og vil man undersøge, hvorledes Assistance summen er fordeelt, vil man finde den rigtig — at der ved Vacancer ere vigtige Midler tilstede til Løn for de forskjellige Directurer; dersom den høitærede Justitsminister maatte finde det nødvendigt at beholde dem.

Et andet Punkt har en æret Rigsdagmand (Rugaard) bragt paa Bane, og det har hait navnlig henvendt til mig, idet han har spurgt om, hvorledes det staaer sig med Undersøgelsescommissionen angaaende Overskriftelserne ved Bygningen af Brædøselille Fængsel. Jeg kan ikke nægte, at jeg føler mig i høi Grad smigret ved en saadan personlig Henvendelse til mig. Det er i Almindelighed kun de høitagtede Minister, der her nyde den Ære at blive interpellerede; jeg er bleven det den gang, men jeg skal vel vogte mig for at tiltage mig Noget, der ikke tilkommer mig, og skal derfor blot tillade mig at oplyse den ærede Rigsdagmand, der stillede dette Spørgsmaal, om at det er en Sag, hvorom han maa henvende sig til den høitagtede Justitsminister, dersom han vil have Bessked derom. Den høitærede Justitsminister har udnævnt mig i Forening med tvende Andre til at udføre et bestemt Commissorium; naar den ærede Minister maatte finde, at vi ikke udføre dette Hverv med den Hurtighed og Præcision, som det paaligger os, saa venter jeg, at han vil henvende sig til os personlig, og jeg skal da tilvisse kunne forklare og retfærdiggjøre, at vi ikke have afgivet nogen endelig Betænkning. Derimod troer jeg ikke, at det er et Forhold, som i mindste Maaade kan egne sig til at fremkalde nogen Meddelelse til det ærede Thing fra mig, saalænge der ikke fra den høitærede